

REVISTA

ARTA

#19 / 2016
Anul VI

arte vizuale | Fondată în 1954

Uniunea
Artiștilor Plastici
din România

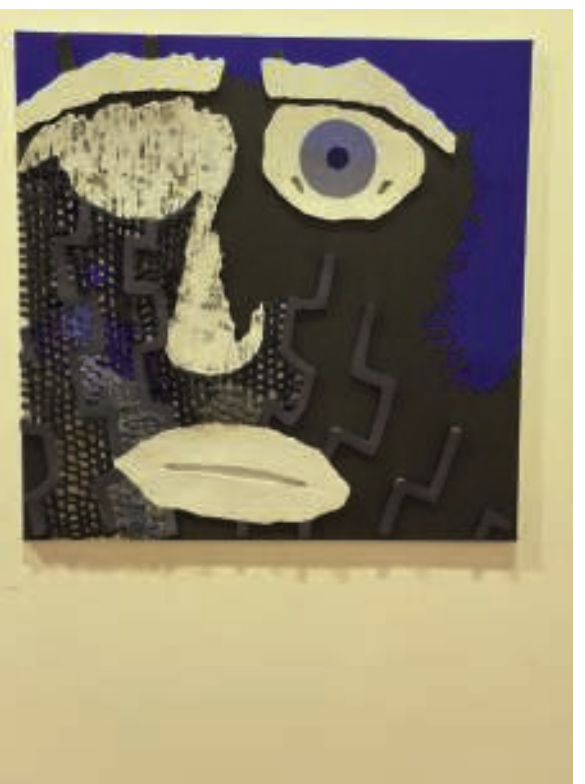
PREMIILE UAP AWARDS

EXPOZIȚII / EXHIBITIONS
DEZBATERI / DEBATES
DIALOGURI / DIALOGUES
PORTOFOLII DE ARTIST /
PORTFOLIOS

PREMIILE
UNIUNII
ARTISTILOR
PLĂSTICI
DIN ROMÂNIA
THE ROMANIAN
VISUAL
ARTISTS'
UNION
AWARDS

NOIEMBRIE / NOVEMBER 2015

Imagine din expoziția artiștilor premiați și lucrări semnate de:

Anca Mureșan,
Nicolae Moldovan,
kinema ikon,
Adrian Damian,
Florica Prevenda

Dumitru Oboroc,
Silviu Băiaș,
Corina Nani,
Matei Bejenaru,
Henry Mavrodin

*(de la stânga
la dreapta, pe pagini)*

■ Text

PETRU LUCACI

PREȘEDINTE AL UNIUNII ARTIȘTILOR
PLASTICI DIN ROMÂNIA / PRESIDENT
OF ROMANIAN VISUAL ARTISTS' UNION

După opt ani de la decernarea ultimelor premii naționale, Uniunea Artiștilor Plastici din România, cu sprijinul Ministerului Culturii, reia o tradiție și o practică asumate de comunitatea artiștilor, încă de la înființare, ca Sindicat al Artelor Frumoase. Să ne reamintim faptul că, de-a lungul timpului, a existat o instituție a Saloanelor Naționale, în care personalități marcante din lumea artelor au organizat juriu de specialitate pentru selecția artiștilor participanți, acordând și premii.

O scurtă istorie a acestor Saloane ar merita readusă în memoria colectivă, întrucât perioada interbelică poate constitui un adevărat model de comportament responsabil pentru stimularea, difuzarea și tezurizarea creației artistice. În acea perioadă, Ministerul Cultelor și Artelor și-a asumat organizarea Salonului Oficial, manifestare anuală, pe parcursul a două luni. A fost creat un Regulament de organizare și funcționare, aprobat printr-o decizie a Ministerului. S-a constituit sub patronajul Ministrului Culturii un juriu de specialitate, alcătuit din 11 membri, personalități ale vremii (între acestea, Frederich Storck, G.D. Mirea, Gheorghe Petrașcu, Jean Al. Steriadi, Francisc Șirato, Dimitrie Paciurea, Nicolae Dărăscu, N.N. Tonitza etc.). În urma deciziei juriului, Ministerul acorda anual următoarele premii: două premii naționale a câte 100 000 lei, patru burse de voiaj în străinătate pentru tineri până în 30 de ani (fiecare în valoare de 50 000 lei), patru premii I a câte 40 000 lei, opt premii II de 20 000 lei și zece premii III a câte 10 000 lei. Juriul mai acorda, de asemenea, cu asentimentul Ministerului, premii pentru încurajarea artei românești, susținute de persoane sau instituții publice și particulare. Un alt capitol important, prevăzut de Regulamentul Salonului, era legat de fondul de achiziții pentru colecțiile Statului, obiectiv pentru care s-a constituit o comisie specială în vederea selectării lucrărilor. Nu în ultimul rând, merită amintit

faptul că Salonul Oficial beneficia și de un catalog în care figurau arhivate lucrările expuse cu ocazia acestor evenimente. Sperăm ca ediția 2015 a Premiilor Naționale să reînnoade tradiția și să refacă ceva din interesul firesc pe care autoritățile trebuie să-l acorde domeniului artelor vizuale. Treptat, cred că, prin astfel de inițiative, putem recupera o practică ce a adus importante beneficii atât artiștilor, culturii naționale, cât și Statului Român. Am dorit, în mod evident, ca și la această ediție să menținem nota de profesionalism și obiectivitate în selectarea proiectelor artistice derulate pe parcursul anului 2014, comisia pentru premii fiind alcătuită din critici de artă recunoscuți de comunitatea artiștilor, critici activi implicați în cercetarea, evaluarea și promovarea artei contemporane (Horia Avram, Călin Dan, Cătălin Davidescu, Adrian Guță, Adrian Silvan Ionescu, Aurelia Mocanu și Oliv Mircea). Sperăm să intrăm cu această reeditare a Premiilor Uniunii Artiștilor Plastici din România într-o perioadă de normalitate privind recunoașterea performanțelor profesionale ale artiștilor din domeniul Artelor Vizuale. Mulțumim Ministerului Culturii pentru sprijinul acordat reinstaurării acestor premii importante pentru comunitatea noastră și pentru încrederea transmisă implicit prin acest sprijin. Este vorba nu doar despre un mesaj de încredere ci, considerăm noi, este și un mesaj de respect dinspre autorități față

de munca și realizările artiștilor contemporani.

Felicităm artiștii premiați pentru performanțele lor artistice și implicit pentru contribuția la crearea patrimoniului cultural contemporan. Este un patrimoniu cultural care trebuie să fie nu doar admirat, ci și tezurizat, constituirea unui fond național de artă contemporană fiind, din acest punct de vedere, mai mult decât necesar.

Felicităm nu doar premianții de azi, ci toată comunitatea artiștilor români, care, indiferent de condițiile sociale, economice sau politice pe care le traversează, contribuie prin munca lor de creație la dezvoltarea patrimoniului material și spiritual național.

Eight years after the awarding of the last national prizes, the Visual Artists Union of Romania, with the support of the Culture Ministry, has resumed a tradition and a practice assumed by the artists' community since its creation, as a Fine Arts Trade Union. Let us remember that along the years, there was an institution of National Salons, with luminaries of the world of arts organizing specialized juries for the selection of the participating artists, and also awarding prizes.

A brief history of these salons should be brought back to the collective memory, as the interwar period might be a genuine model of responsible behaviour for the stimulation, dissemination and treasuring of artistic creation. In those days, the Ministry of Cults and Arts assumed the organization of an Official Salon, an annual event which took place over two months. The Rules of organization and functioning were created and approved by the Minister's decision. A specialized jury was also formed under the patronage of the Culture Ministry, made up of 11 members, all outstanding personalities of the time (including Frederich Storck, G.D. Mirea, Gheorghe Petrașcu, Jean Al. Steriadi, Francisc Șirato, Dimitrie Paciurea, Nicolae Dărăscu, N.N. Tonitza a.s.o.). Upon the jury's decision, the Ministry annually granted the following awards: two national awards worth 100,000 lei each, four scholarships for travel abroad for youths aged up to 30 (each worth 50,000 lei), four first prizes of 40,000 lei, eight second prizes of 20,000 lei and ten third prizes of 10,000 lei. The jury also awarded, with the Ministry's approval, prizes to encourage Romanian art, granted to public and private persons and institutions.

Another major chapter in the Rules of the Salon was linked to the acquisitions fund for the State collections, for which a special commission was created to select the art works. Last but not least, we should remind that the Official Salon also had a catalogue which archived the works displayed during those events.

We hope that the 2015 edition of the National Awards will renew that tradition and restore something of the natural interest that the authorities should grant to visual arts. I believe that gradually, through such initiatives, we might recover a practice which has brought major benefits both to the artists, the national culture and to the Romanian State. We have obviously wished for this edition to also maintain the high standard of professionalism and objectivity in selecting the artistic projects unfolded during 2014, and the awards commission is made up of art critics who are recognized by the artists' community, actively involved in the research, evaluation and promotion of contemporary art (Horia Avram, Călin Dan, Cătălin Davidescu, Adrian Guță, Adrian Silvan Ionescu, Aurelia Mocanu and Oliv Mircea). We hope that this resumed edition of the Awards of the Visual Artists Union of Romania will mark a new period of normality in recognizing the professional performances attained by the visual artists. We thank the Culture Ministry for its support in restoring these significant awards for our community and for the confidence implicitly conveyed through this support. This is not only a message of confidence, but we also deem it to be a message of respect from the authorities for the work and achievements of the contemporary artists.

We congratulate the recipients of the awards for their artistic performances and implicitly, for their contribution to the creation of the contemporary cultural patrimony. It is a cultural patrimony which should not only be admired, but also treasured, and the creation of a national contemporary art fund is all the more necessary in this respect. We congratulate not only the recipients of the awards today, but the entire community of Romanian artists who, regardless of their social, economic or political condition, are contributing through their creative work to the development of the national material and spiritual patrimony.

Kinema ikon, serial / season 1 / 10 episodes, 2013-2014, video, 00:28:49. Courtesy of the artists

Henry Mavrodin

„Se zvonește destul de insistent prin secol că într-o zi am fi în măsură să recunoaștem și chiar să acceptăm că operele conștiinței sunt materie de medicină, de unde creatorii rezultă a fi medici, ei înșiși pacienți; realitate datorită căreia marele sanatoriu s-ar putea extinde prin ateliere încăpătoare, aule pentru aplicații intensive de fizioterapie morală. Deocamdată este doar un zvon.”

Henry Mavrodin, *Ecvestră*, 2015, ulei pe pânză, 150 x 150 cm.
Courtesy of the artist

Henry Mavrodin, imagini din expoziție.
Courtesy of the artist.

Henry Mavrodin, *Obiect*, 2013, 30 x 24 cm. *Courtesy of the artist*

Henry Mavrodin, *Compoziție*, 2014, ulei pe pânză, lemn, 50,5 x 35 cm.
Courtesy of the artist

Aurel Vlad

„Dacă ar fi să mă gândesc la un material ideal pentru transpunerea sculpturilor mele, cred că acesta ar fi lava. De multe ori, lucrările par a țâșni dintr-un astfel de loc, iar lava nu ar face decât să le redea corpul adevărat. Dar pentru că așa ceva nu pot încă, lucrez în materiale pe care le descopăr în jurul meu: lemn, piatră, hârtie, metal turnat sau laminat.”

Aurel Vlad, *Cascada gesturilor*, 2010, bronz, 200 x 80 x 50 cm. Courtesy of the artist

Miklós Onucsan

„De fiecare dată când sunt întrebat despre «statement-ul artistic» sau despre «filozofia» din spatele lucrărilor mele, am tendința de a răspunde scurt: «Este ușor să pui întrebări!». Iar asta fără să invoc neapărat privilegiul tăcerii, rezervat artistului vizual, dar totuși fără a-l ignora. Lucrările mele nu s-au născut ca mărturie ale unei filosofii pre-formulate, încercând să o ilustreze. Ele nu sunt lucrări făcute din vreun fel de știință, ci din neștiință. Ele nu sunt răspunsuri, ci modurile în care eu îmi pun întrebări. Iar dacă aceste lucruri înseamnă ceva și pentru alții, atunci este cu atât mai bine.”

Miklós Onucsan, *Re-așez orizontala apei*, 2011, instalație site-specific, (pământ argilos, nivele cu bulă de aer), dimensiuni variabile. *Courtesy of the artist*

Miklós Onucsan, *Măsurători neterminate II* (înspre o arhivă), detaliu, 2014, instalație (piatră gravată, clepsidră, praf de piatră), dimensiuni variabile. Foto: Kispál Attila

Tudor Zbârnea

„...ni se relevă ca un spirit elevat, laborios și exigent, stăpânind temeinic fluxurile unui limbaj plastic coerent și expresiv. Dezvoltă o cursivă interferare între simptomele unor duhuri ancestrale, fixate sub incidența unor tensiuni expresioniste și sintetismul unor condensări ale pasajelor cromatice în laconice reflexe abstractizante. A atins de ani buni acel prag evolutiv când devine organică și fructuoasă simbioza armonioasă dintre ideatic și afectiv. De remarcat și tendința unei tot mai accentuate iluminări a suprafețelor prin inserări de alburii diafane, ca sugestie și sinceră doleanță de instaurare a unui climat de senin și puritate.” – Negoită Lăptoiu

Tudor Zbârnea, *Melancolie*, acrilic pe pânză, 80 x 90 cm. *Courtesy of the artist*

Tudor Zbârnea, *Vis oriental*, 2016, acrilic pe pânză, 90 x 100 cm. *Courtesy of the artist*

PREMIUL MUZEULUI NAȚIONAL

DE ARTĂ CONTEMPORANĂ

Kinema ikon

„...nu este un grup artistic, o mișcare, o școală sau o «instituție», e câte puțin din toate acestea, dar într-o măsură care îi permite să-și autoironizeze propriile «slăbiciuni» și să-și reformuleze constant identitatea, teritoriul conceptual și mediile de expresie pe care le adoptă. Nucleul «tare» al acestui atelier se definește în răspăr cu toate instituțiile anilor 1970, în care s-a format, cu toate explicațiile academice despre artele vizuale de ieri și de azi din România.” – Diana Marincu

Kinema ikon, serial / s.2 e.2 – Ioan Paul Colta: intimacy, 2015. Foto: kinema ikon. Courtesy of the artists

Kinema ikon, serial / season 1 / 10 episodes, 2013-2014, video, 00:28:49. Courtesy of the artists

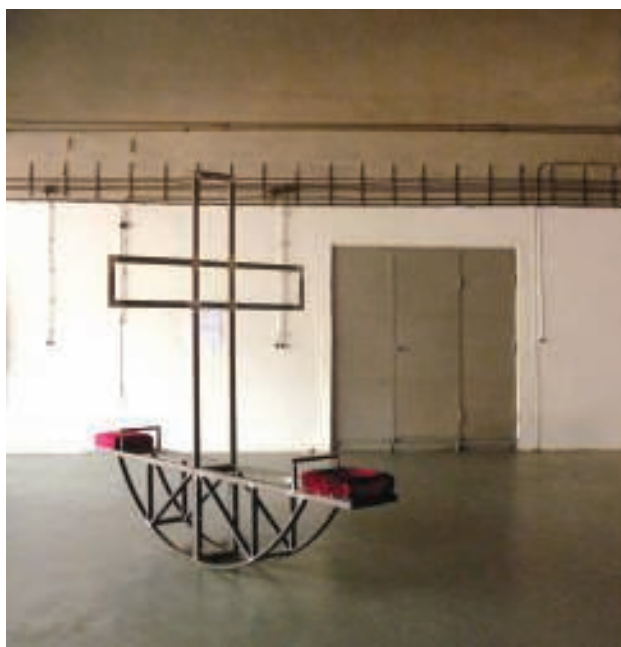

PREMIUL IOAN ATANASIU DELMARE

acordat de Ritul Scoțian Antic și Acceptat din România

Lea Rasovszki

„Sunt fascinată de ciudățenia tipologiilor psihologice și fizice, de ironiile verbale și vizuale, de omenescul profund, cu toate emoțiile sale complexe și relațiile romantice cu religia, mentoratul și sinele. E ca și cum ai trage fața de masă de sub un porțelan scump, și te-ai uita apoi la haosul de fragmente colorate care se produce, jucându-te cu viteza timpului și urmărind diferitele stadii ale unei dezordini spectaculoase.”

Lea Rasovszky, *Nightlife of the Albino 1*, 2010, acrilic pe hârtie, 65 x 65 cm. Courtesy of the artist

Lea Rasovszky, *Nocturnal Tropikana no. 5*, 2014, acrilic pe sticlă, 30 x 30 cm. Courtesy of the artist

Lea Rasovszky, *WOW*, 2014, cuie, lemn, acrilic, 23 x 23 cm. Courtesy of the artist

Lea Rasovszky, *The Heaviest Weight on My Pristine Shoulders*, 2014, structură din fier, perne din catifea

PREMIUL PENTRU CERAMICĂ

acordat de Fundația Fildas

Nicolae Moldovan

„Simplificarea formei până la esență m-a preocupat din totdeauna, ajungând să fie idea de bază a lucrărilor mele. Formele curate, esențializate se desprind din formele arhaice ale artei ceramicii neolitice, de la care am împrumutat tehnica de modelare și decorare a obiectelor, adaptându-le sculpturilor mele, sculpturi care trăiesc în primul rând prin forța formei principale («forma mamă»), care, din când în când, interacționează cu elemente de o altă consistență și materialitate (lemn, metal etc.). Într-o lume cu lucruri complicate, în care obiectul artistic trebuie să fie cât mai șocant și mai violent, mă întorc la forma simplă, la formele separate, forma curată și prețios patinată, încercând să aduc o oază de calm și aparentă simplitate în această lume.»

Nicolae Moldovan, *Împlinire*, 2015, modelată în gresie, glazurată și arsă la 1050°C, 48 x 22 x 12 cm. Courtesy of the artist

Nicolae Moldovan, *Personaj*, 2015, modelată în gresie, glazurată și arsă la 1050°C, 65 x 45 x 42 cm. Courtesy of the artist

Florica Prevenda

„Cea mai recentă serie, Facebook Obsession, se inserează coerent în demersul anterior al artistei, întotdeauna unitar la nivel formal și tematic: de la motivul central al chipului în seria Faces without a Face, 1999, extrapolată la nivel relațional în Net People, 2001, la raporturile dintre individ și timp în Shadows of the Present, 2004, sau Time Regained, 2008. Pe măsură ce înaintăm în timp prin creația Floricai Prevenda, semnele vizuale ies progresiv în relief, materia se multiplică, iar rețeaua vizibilă rezultată susține viziuni lucide asupra contextului psiho-social actual. În Facebook Obsession, chipuri și siluete umane construite prin suprapuneri de unități și elemente materiale sunt alternate cu simbolurile recognoscibile ale celei mai de succes rețele sociale a secolului XXI.” – Diana Ursan

Florica Prevenda,
Facebook Obsession 1,
2013, tehnică mixtă pe
pânză, 120 x 120 cm.
Courtesy of the artist

Alexandru Păsat

Alexandru Păsat, *Instrumente pentru măsurat nostalgia*, 2015, detaliu, lemn, 9 x h 300 cm. *Courtesy of the artist*

Alexandru Păsat, *Turn cu ferestre roșii*, lemn policrom, 2015, h 170 cm. *Courtesy of the artist*

„Văd în opera lui Păsat, cea care ni se înfățișează acum, o întâlnire sui generis între arhaic și minimalism. Nu este un arhaic ce ține de impulsuri paseiste, ci unul filtrat creator, care devine modalitate de recuperare a esențelor. Nu este un minimalism de mimetică inspirație americană, rece-obiectivat și manipulând moduli formali industrial realizați în serie, ci unul rezultat din travaliul personal asupra volumului. Geometriile elementare, chiar dacă produc unele componente serializate, sunt astfel umanizate. Lucrările sale «numesc» structuri esențiale, adevărate întrupări ale câmpurilor de forță spațiale. Tensiunile potențiale care le caracterizează conțin, parcă, și desfășurări ale formei în timp. Artistul sculptează nu doar volume, ci și direcții... Între orizontală și verticală există linia oblică, iar arcuirea, ca latență a drepte, devine traseu inițiativ.” – Adrian Guță

Silviu Băiaș

„... face parte dintr-o generație de artiști consacrați în anii 1970 în România, artist gravor și ilustrator apreciat într-o perioadă complicată din punct de vedere politic. Alături de soția sa Ethel, personalitate la fel de activă în mediul gravurii înainte de căderea regimului comunist, Silviu Băiaș a participat la diverse bienale, triennale și festivaluri de grafică internaționale. În prezent, activitatea celor doi artiști este aproape necunoscută tinerelor generații, o operă care a mai putut fi redescoperită doar fragmentar în ultimii ani. Reconfigurarea mediului în care trăim este determinată de mecanismele puterii politice, de la totalitarism la legitimarea sa de către cetățeni în sistemul democratic. O gândire deficitară în plină manifestare va avea consecințe nefaste asupra întregului sistem pentru că nu putem vorbi despre mediul politic și social fără componenta ecologică. Reportajele și Serele lui Silviu Băiaș completează tabloul politic și social cu o frământare autentic ecologică. Avem de-a face cu perspectiva unui ilustrator care, printr-un proces de detașare, contemplă degradarea lumii înconjurătoare surprinsă în paginile unor reportaje cromatic-descriptive. Forța conceptuală a gravurilor lui Silviu Băiaș configurează perspectivele de tipul scanării de peisaj sau cartografiere cu intervenții de culoare specifice tiparului de ziar, manieră de lucru frecventă în deceniile 60-80 ale secolului XX în afișul polonez și în arta pop.” – Olivia Nițîș

Silviu Băiaș, *Reportaj I-II-III*, 1983, xilogravură, 51 x 67 cm fiecare. Courtesy of the artist

Cristina Bolborea

„Maniera în care aceste obiecte sunt dispuse și juxtapuse în spațiul acestei expoziții evocă imaginea târgurilor orientale, acele locuri ce reprezintă, în jocul amintirilor conectate la copilărie și tinerețe, spațiul miraculos unde se desfășoară poveștile exotice ale Șeherezadei, unde perlele moi presărate ne invită să ne oprim, să luăm loc și să ascultăm.” – Maria Antónia Pinto de Matos

Cristina Bolborea, *Tihnă II*, 2013, gresie, 1250°C
Courtesy of the artist

Ileana Dana Marinescu

„Cu fiecare expoziție pe care o propune, Ileana Dana Marinescu are capacitatea și disponibilitatea de a se reinventa, de a prezenta publicului o mică parte dintre infinitele sale gânduri și preocupări. Făpturile sale, pe cât de bizare, pe atât de documentate, demne de oricare număr din «National Geographic», sfidează logica și translează către privitor zâmbetul ghiduș și complice ale celei ce le-a creat. Pentru că universul imaginativ al artistei este unul vast, inepuizabil, o retortă în care s-au topit la un loc rigoarea nemțească a formației sale timpurii, căldura și prețiozitatea tărâmului grecesc de la care își revendică o parte din origini, precum și roadele pline ale unei neostoite curiozități, pe care a alimentat-o constant. Din această magmă, ea împarte apoi cu generozitate și nu păstrează nimic pentru sine, copleșindu-ne, hrănindu-ne cu imagini peste care a picat întâmplător și cărora ne face părtași.” – Mădălina Mirea

Ileana Dana Marinescu, *Delfino / Croco*, 2015,
metal, 28 x 147 x 59 cm, 35 x 248 x 63 cm.
Courtesy of the artist

Viorel Grimalschi

„... îmi apare drept un gânditor «silit» să se exprime, prin fatalitatea vocației, în limbajul picturii – o pictură vizionară, imaginând, cu concretețea sculpturii, definiții simbolice ale omului etern și forțelor mistice cărora se supune. S-ar spune că este oficiantul unei religii noi și în același timp străvechi, îmbinând dincolo de timp și spațiu, în căutarea esenței sacralului, identitățile moștenite de la egipteni până la creștinism. Coerența discursului vizual ne poartă cu gândul la sistem.” – Cornel Radu Constantinescu

Imagini din atelierul artistului Viorel Grimalschi. Foto: Petru Lucaci

Ileana Pintilie

Imagini din proiecte și expoziții semnate Ileana Pintilie din perioada 1993–2015.

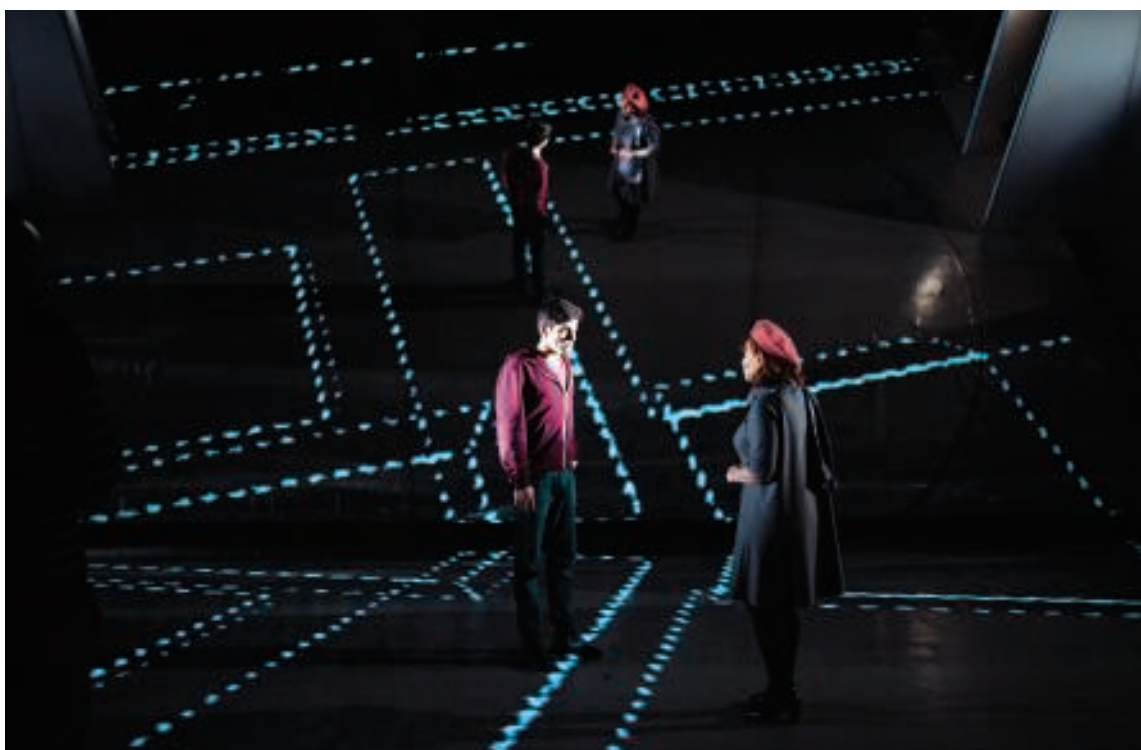
„Evoluția morfologică a Hyphen-ului a avut un caracter deschis și experimental, Neagu a utilizat la început mai mult materiale organice, în special lemnul, dar și sfoară, piele, sârmă, crengi, adaptate formei sculpturale.

Primele sculpturi din această categorie tematică exprimă înclinația pentru un spirit vernacular, dar și perspicacitatea și inteligența cu care a știut să adapteze ideilor lui această multitudine formală. Odată cu apariția acestui obiect sculptural, pe care-l considera «generator» de forță vitală artistică, a luat naștere, în decurs de câțiva ani, un întreg sistem de obiecte care revendicau tot mai mult spațiul. Cu alte cuvinte, de la formele deschise, croite după concepte îmbunătățite continuu, Paul Neagu a ajuns la o serie de sculpturi fixate în structuri vizuale interconectate. Așa după cum a explicat autorul, cele nouă stații catalitice nu sunt simboluri, ci semne care conțin, fiecare în parte, energii multiple. Acest ansamblu de lucrări a adus o împlinire și o semnificație adâncă operei sale de factură occidentală, perfect inserată în spațiul artistic european.” (din monografia “Paul Neagu. Opera ca o hermeneutică vizuală”, Fundația Interart TRIADE, Timișoara, 2014. Courtesy of Fundația Interart TRIADE)

PREMIUL PENTRU SCENOGRAFIE

Adrian Damian

„Scenografiile sale sunt configurații plastice articulate ideatic prin motivații de concept superioare, care generează emoții intelectuale. Designul spațial amenajează scena prin decoruri, instalații, obiecte, mecanisme, costume, toate integrate în metafora care rezumă sensurile spectacolului. Spațiul e organizat ludic, felul în care Adrian Damian îl compartimentează și mobilează îi asigură versatilitate. Soluțiile sunt calibrate, iar elementele de vârf ale scenografiilor sale sunt componentele de decor.” – Oltița Cîntec

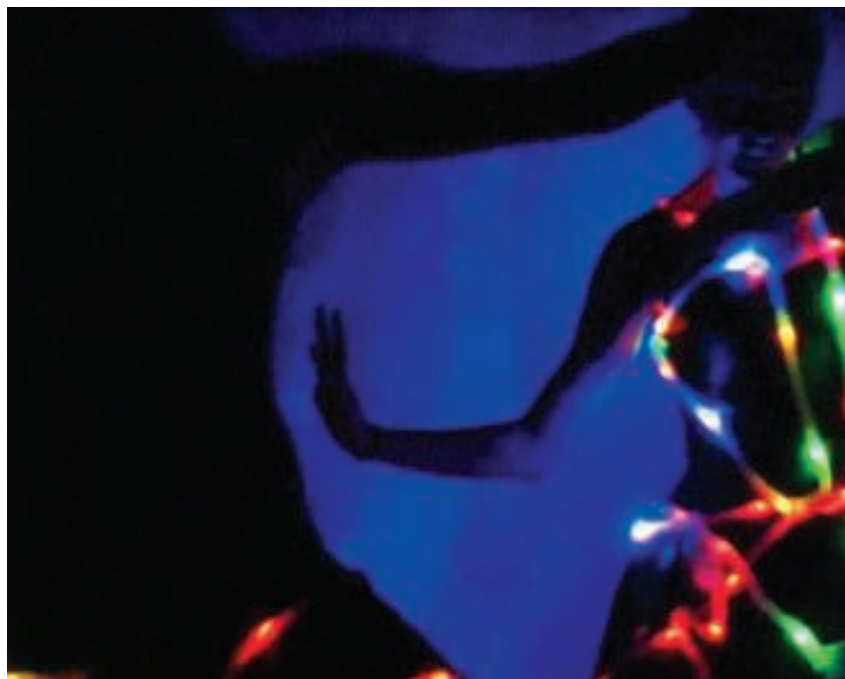
Adrian Damian, Scenografie pentru *O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopții*, de Mark Haddon, regia: Bobi Pricop, Teatrul Național București. Fotografie: Adrian Bulboacă. *Courtesy of the artist*

Adrian Damian, Scenografie pentru *Lecția*, de Eugene Ionesco, regia: Mihai Măniuțiu, Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu. Fotografie: Adrian Bulboacă. *Courtesy of the artist*

Corina Nani

„Ceea ce face Corina Nani se numește redesenarea orașului baroc, salvarea lui de la impietatea degradării, o trezește mereu în sine pe fosta studentă de la arhitectură, pe care o pune acum în ipostaza de a salva prin culoare ceea ce timpul, indolența și aplatizarea sentimentului istoric macină orașele vechi ale României, cum se întâmplă și în Timișoara. Pentru toate, ea găsește o formulă, între coloanele unui palat așază, mărite până la o individualizare fermă, amănunte din decorațiunile destructurate ale stilului baroc, iar sfâșierile tencuielilor se umplu de culoarea grădinilor din care au fost furate cândva! E deja o marcă ceea ce face ea, simplificând desenul și culoarea până la formele, pure de acum, ale fovismului matissian.” – Petre Tănăsoaica

Corina Nani, Imagini captură din performanța de artă bioelectronică *În centrul senzualismului*, coregrafie în spațiu public – piața Unirii Timișoara. *Courtesy of the artist*

Matei Bejenaru

„Proiectele mele artistice, pe care le-aș numi poetic situaționiste, sunt rezultatul unui mod de gândire politic, cu o sensibilitate specială față de problemele sociale, fapt care mă inspiră în practica mea artistică. Munca sub orice formă și rezultatele ei au fost întotdeauna un leitmotiv al lucrărilor mele, indiferent dacă e vorba de fotografii, filme video, performanțe-uri sau alte tipuri de acțiuni. În familia mea, munca a fost singurul mijloc de a obține ceva și tot ceea ce am realizat până acum este rezultatul unei munci asidue, adesea extrem de dificile. Am un deosebit respect pentru cei care muncesc și, poate, pornind de aici, pot spune că sunt un artist de stânga. Desigur, aici aș putea nuanța mai multe tipuri de atitudini artistice de stânga: una critică și radicală, uneori subversivă, alta caracterizată printr-un stângism mai trendy, care deplânge excesele consumiste și care evadează în tactici ale vieții cotidiene ori modele de socializare caracterizate prin «dichis» sau «lifestyle» stângist, și, în fine, o atitudine artistică aflată la granița cu activismul social, în care artistul își propune să facă schimbări concrete și palpabile în lumea reală.»

Matei Bejenaru, *Songs for a Better Future*, 2012, instalație video – 3 canale, dimensiuni variabile. Courtesy of the artist

Alexandra Mureșan

„Parafrazându-l pe André Malraux, cred că secolul XXI va fi un secol al sticlei sau nu va fi deloc. Asta pentru că sticla stă sub semnul transparenței, ca și democrația. Ca și iubirea. Dar, cum spunea un poet român, «transparența e doar semnul că Dumnezeu îngăduie vederea, nu că o garantează». Garantul privirii în afară este privirea înlăuntru.»

Alexandra Mureșan, *Panta rei III*, 2012, sticlă, metal, 60 x 58 x 20 cm. *Courtesy of the artist*

Dumitru Oboroc

„Discursul artistic enunțat în lucrările de sculptură, instalațiile și fotografiile lui Dumitru Oboroc întrebuițează ironia, absurdul și critica într-un mod involuntar relaxat, inevitabil ludic și irevocabil teatralizat. Monumentele sale, în fapt ale altora, sunt demonetizate-demonizate și repolitizate – repoetizate, iar fotografiile sale sunt exploatări singuratice în perplexitate și spleen.” – Cătălin Gheorghe

Dumitru Oboroc, *Steag alb*, 2010, obiect. *Courtesy of the artist*

Dumitru Oboroc, *Lollipop vs Europe*, 2011. *Courtesy of the artist*

Dumitru Oboroc, *Joint UE*, 2010, obiect, 160 x 15 cm. *Courtesy of the artist*

Dumitru Oboroc, *Capi de familie*, 2013, cărți poștale, 10 x 15 cm x (312 bucăți). *Courtesy of the artist*

Darius Hulea

„Conceperea acestor lucrări are la bază plăcerea pentru desen și modul în care tușa creionului lăsată pe hârtie va contura toate elementele existente în jurul său. Desenul devine elementul liber de exprimare prin faptul că totul pornește de la nimic, de la vid, iar prin prima linie pusă pe întinderea albă a foii, un corp ia ființă, crește, se dezvoltă devenind un întreg. Întotdeauna mi-a plăcut ideea de construcție, și nu de deconstrucție. Văzând forma subțire a unei bucăți de sârmă, întregul desen bidimensional va deveni astfel tridimensional. Am început să desenez tridimensional, iar sârma de fier mi-a oferit această plăcere de a desena sub o altă dimensiune imaginea societății.”

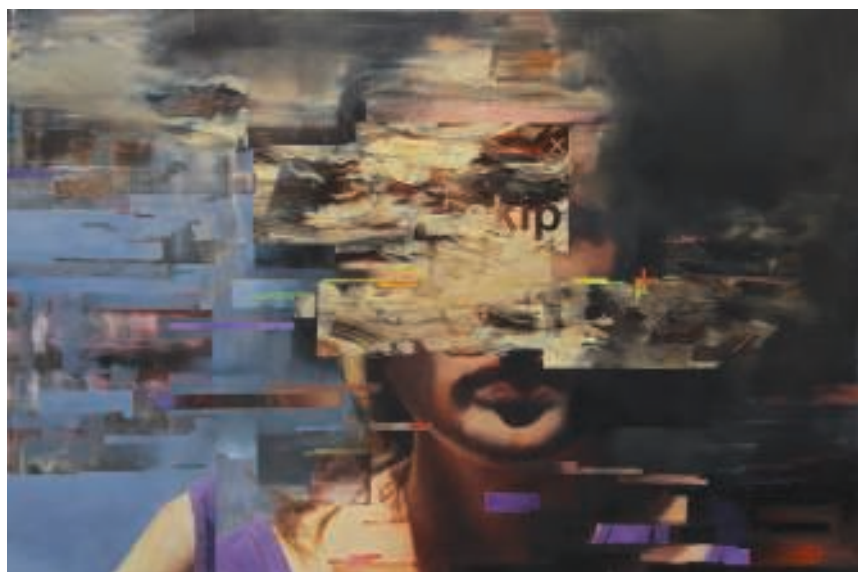

Darius Hulea, *Anonim I*, 2011, fier, 300 x 100 x 80 cm. *Courtesy of the artist*

Andrei Tudoran

„Paradigmele postmoderne care emit coexistența pașnică a tuturor mediilor și mijloacelor de exprimare își regăsesc o ilustrare suprasaturată în actualitate. Demersul meu artistic își propune să investigheze posibile resurse, strategii, poziții conceptuale pe care pictura ca mediu de expresie contemporană le poate livra în contextul actual al imaginii – exces. Poziția este aceea a pictorului aflat în «confruntare» cu toate celelalte mijloace și medii de producție și propagare vizuală. Acest cadru contextual al vizualului ca entitate omniprezentă în cotidian este un rezultat al mării democratizări a accesului la imagine și la producerea ei prin apariția tehnologiilor informatice și a utilizării tot mai facile a instrumentelor digitale de fotografiere.

Toți putem fi astăzi producători de imagini. Astfel, instrumentarul unui pictor contemporan se poate prevala de utilizarea noilor tehnologii prin reinterpretare, recontextualizare, reexpunere, reevaluare a practicilor picturale.”

Andrei Tudoran, *Distort*, 2015, acrilic și ulei pe pânză, 100 x 150 cm.
Courtesy of the artist

Andrei Tudoran, *Self Pas*, 2015, acrilic și ulei pe pânză, 120 x 100 cm.
Courtesy of the artist
Andrei Tudoran, *Ruxx*, 2014, ulei pe pânză, 90 x 125 cm.
Courtesy of the artist